

פרוטוקול מס' 270

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
יום ג', ז' בטבת תשל"ג - 12.12.72, שעה 14.45

נכחו:

חברי הוועדה:
ג. גולדשמידט - היו"ר
א. אשקנזיון
י. ארנדור
מ. ביבי
מ. בן-פורח
ש. פרידמן

מוזמנים:
ע. סבט - עוזר בכיר ליועץ המשפטי
לממשלה

מזכיר הוועדה: ר. מלחי

רשמה: צ. ספרן

סדר היום: חוק לחיקון פקודת השטרות (מס' 3), חשל"א-1971.

- 550 -

(מס' 18.11.72)

ע. סבט:

2. סעיף 15 לפקודה מאפשר למושך ולכל מסב לרשום בשטר תניה. חוששני כי הרשות לרשום בו תניית העדה תהפך להיות דבר שבשיגרה, מאחר ועל ידי כך תוגבל חבותם במידה מסויימת. מאידך, האוחז בשטר עלול להיכשל בשל כך, והלא אחת סמטרות התיקון המוצע היא לסנוע תופעה זו.

למה אנחנו עומדים למחוק את העדה?

המגמה העיקרית היא שלא להכשיל את האוחז, כי אם הוא יצליח לעשות העדה בתקופה מסויימת, במקום מסויים ובתנאים מסויים, ולא עשה כן, הרי יש חלק של חיובים שהוא לא יכול לבנות עליהם. פרופ' ברק התייחס במיוחד לסעיף 15, שבו נאמר כי הצדדים רשאים לקבוע תניה בתוך השטר, ושאל מדוע לא לתת אפשרות לקבוע כתניה שהשטר יועד. אני חושש שרשות כזאת תהפוך לדבר שבשיגרה, כי על ידי כך תוגבל חבותו של המסב, אך מאידך מחייב הדבר את האוחז לעשות העדה, ואם האוחז לא עושה אותה כראוי, הרי שאלו יכול לבנות על החיובים.

י. ארידור:

אפשר לכתוב: "למרות הכתוב בחוק".

ע. סבט:

לגבי שטר חוץ מסכימים כולם שזו אופציה: רוצה - יעשה, לא רוצה - לא יעשה. לא יעיד, הכל לפי המצב בחוץ-לארץ. אנחנו מדברים עכשיו על העדה של שטר פנים.

3. העדה מרצון תאפשר גם לאוחז

להעיד את השטר. נשאלת השאלה לשם מה הוא יקשה על עצמו. במלים אחרות: אם נקבע את ההעדה כתניה, כאפשרות, הרי שגם אוחז השטר יוכל להעיד את השטר. נשאלת השאלה: למה יקשה על עצמו? באנגליה נוהגים להעיד שטר פנים בעיקר משום הנימוקים הבאים: א. על מנת לאפשר קיבול ופרעון משום כבוד הסתייחסים לשטר שהועד בלבד. ב. לשם הוכחת אי פרעון השטר. ג. על מנת לקבל הדרכה וייעוץ מהנוטריון שהוא בר-סמך בעניני שטרות. כאשר לקחתי את החוק האנגלי, שבו יש אופציה כפי שמציע פרופ' ברק, שאלתי את עצמי לשם מה האוחז עצמו יבוא ויעיד את השטר, ומצאתי את ההסברים הבאים: באנגליה קיבול ופרעון משום כבוד, - הנמצאים בפקודה שלנו בסעיף 65 - מוגבל לשטר שהועד. כאשר רוצה אדם שהשטר שלו ייפרע משום כבוד, הוא מעיד את השטר. יש גם נקודה שניה: הוא מעיד את השטר, על מנת שתהיה לו הוכחה מסויימת שהשטר לא נפרע או לא כובד. נקודה שלישית: שם המעיד את השטר הוא הנוטריון, שהוא בר-סמך בעניני שטרות. כאשר רואה אדם שיש לו קשיים עם השטר שלו, הוא פונה לנוטריון, העושה את הפעולות. הנימוקים הנ"ל לא יעטרו כנראה לאוחז הישראלי. הנוטריון הציבורי איננו לרשות הצדדים, אם בכלל הוא בר-סמך. מי שירצה לשמור הוכחה מתאימה, דיו אם יודיע על החילול בכתב בדואר רשום. אשר לקיבול ולפרעון משום כבוד, במידה ששסתמשים בהם בישראל, הרי שההצעה הממשלתית איננה מתנה אותם יותר בהעדה. אם תקחו את הצעת הממשלה, תראו שהיא מתייחסת לקיבול ופרעון משום כבוד, אך מוציאה את העוקץ של ההעדה. זאת אומרת, אפשר לקבל ולפרוע שטר משום כבוד מבלי שתהיה העדה. איננו רואים, אפוא, כל סיבה ממשית שתהיה העדה.

נשארת בכל זאת שאלה חשובה: מדוע

מציע פרופ' ברק לעשות את ההעדה למנסד מרצון? מה המטרה? מה התכלית? ועל כך אני כותב בנקודה הרביעית: 4. נשאלת השאלה העיקרית, והיא - לשם מה העדה? וההיסוסים שלי נובעים מכך שהמדובר במנסד משפטי המוכר ברוב השיטות, אם כחובה ואם מרצון. ואם כך הדבר, האם רצוי לבטלו לחלוטין? ואני מביא את הנימוק, שלפי דעתי בארצות מסויימות בכל זאת משתמשים בהעדה: יש לציין בנידון זה, כי הפרוטסט הוא ברוב ארצות אירופה מעין ציון לרעה. אם עושים העדה נגד אדם, שמים אותו ברשימה שחורה. בסדינות מסויימות אף קיימת בבחי' המשפט רשימה שחורה של חייבים שהוגש נגדם פרוטסט. אם אדם רוצה לעשות עסק עם בעל עסקים, הוא יכול לבדוק אם שם בעל העסקים אינו מופיע ברשימה השחורה. הנימוק השלישי הוא ש הפרוטסט מהווה גם נימוק לבקשת פשיטת רגל, באותן שיטות שבהן פשיטת הרגל מתנית באי יכולתו של החייב לשלם חובותיו, או בעובדה שהוא הפסיק לשלם. הפרוטסט מהווה הוכחה רשמית כי אמנם חייב פלוני שאיננו משלם.

במלים אחרות: ברוב השיטות

הקונצנזוס נטליות אפשר להכריז על אדם כפושט רגל אם הפסיק לשלם את חובותיו. איך מוכיחים זאת? הולכים לבית המשפט, מקבלים את הרשימה ומצביעים על כך

ע. סנט:

שהנה אותו אדם לא שילם את חובותיו. בישראל לא קיימות הסיבות האלה -
אצלנו יש למעשה פשיטת רגל כאשר אדם עושה פשיטת רגל - ועל כן איננו
רואים שיש צורך לקבוע העדה, אפילו בצורה אופציונלית, למקט שטר חוץ.

כמה שורות מהתשובות של היועץ
המשפטי לממשלה, הקובע שיטח לקרוא את הערות פרופ' ברק ולנקוט עמדה
בושא, לאחר שיקרא אותן, והוא טוען: "לכאורה הצעתו איננה נבונה".
הצענו לבטל את ההעדה מכיוון שלא נוצעה יותר הלכה למעשה. הפיכתה
לחלופה שברשות רק תסבך את האזרח הרגיל. אחריות הפעולה לגבי מצרך
המוני כדוגמת השטר החופשי בישראל היא בעלת חשיבות ראשונית במעלה.

במלים אחרות: היועץ המשפטי
לממשלה חושב שאם יש העדה מרצון, האזרח כלל לא יידע אם כן לעשות העדה
או לא לעשות העדה. על מנת לקיים בכל זאת אחידות מסויימת וכדי שהענין
לא יהיה מסובך עבור האזרח, אומרים: אין העדה. ואין העדה, כי אף אחד
לא הוכיח לנו מה התועלת של העדה מרצון.

היור"י גולדשמידט:

שמענו שההעדה אינה מבוצעת כבר
עשרות שנים וכי יש מספר נוהלים
בעולם העסקים המסדירים שמירת הזכויות המקובלות לגבי שטרות, כך שההעדה
אינה מוסיפה ואינה גורעת בענין זה. מכאן גם הצעה למחוק אותה כליל,
דהיינו - לא לעשות העדה גם מרצון.

מר סנט שואל למעשה אם אפשר
לבטל גם את האפשרות לתניה של העדה - אותה תניה שפרופ' ברק דיבר עליה -
ואני מניין שהוא מצדד בכך שלא תהיה אפשרות כזאת, כי אם אמנם הישאר
האפשרות לתניה של העדה שוב יעשו זאת סתוך כוונה שלא לבצע זאת בפועל,
אלא סתוך כוונה להכביד על מהלך העניינים.

עלינו לומר את דברנו - אם לקיים
את המוסד הזה כמות שהוא, או לבטלו.

ס. בן-פורת: נצביע.

י. ארידור:

נאמר בסעיף 50 לפקודת
השטרות. האם לא צריך לכתוב
"פקודת השטרות, נוסח חדש" ? נדמה לי שב"גדעון" נאמר: "פקודת השטרות,
נוסח חדש". מה בדיוק שם החוק?

ע. סנט:

אם כך, אין צורך להוסיף את המלים
נוסח חדש.

י. ארידור:

היור"י גולדשמידט: אני מעמיד להצבעה את סעיף 1.

ה צ ב ע ה

הוחלט: לאשר את סעיף 1.

סעיף 2:

היור"י גולדשמידט: סעיף זה מתייחס לסעיף 13(ג)
לפקודה. השינוי המוצע נובע
מן השינוי שבסעיף 1. אם אין העדה, אי אפשר להזכיר העדה.

לגבי המועד: במקום המועד הנזכר
בסעיף 13(ג), מציעים שהמועד יהיה מיום שניתנה ההודעה.

ע. סנט:

סעיף 13(ג) אומר: "שטר שזמן
פרעונו הוא בתום תקופה קבועה
לאחר ראייה, החילתה של התקופה היא לבשט שקובל - מסומן בקובל, ובשטר
שהעידוהו על סיאון או על אי-מסירה - מיום ההעדה."

ע. סבט:

היות ואנחנו מוחקים את ההעדה, אנחנו מוסיפים נאמנות. הקנס שסמנו צריך לקשב את התקופה הזאת של שלושה חודשים. פרופ' ברק טען שיום מסירת ההודעה הוא מאוחר מדי וכי היה מעדיף שהיה זה יום הקיבול או תוך שנועיים או חודש מהיום שהשטר הוצג לקיבול. קבענו מה שקבענו - מיום הודעת החילול, בהסכמת עורכי-הדין של הבנקים. אם הוועדה מוכנה, אשאל שוב לדעתם, אם הם מקבלים את הצעת פרופ' ברק, שלא יהיה זה מיום ההודעה, אלא מיום ההצגה לקיבול או תוך חודש ימים מהיום הזה על סנת להשאיר בכל זאת תקופה מסויימת כדי שלא ישפונים אליו שיקבל את השטר תהיה אפשרות להודיע אם הוא מקבל אותו או לא.

י. ארידור: לשם מה דרושה הודעת חילול אם מבטלים את ההעדה?

ע. סבט: צריך אקט מסויים על סנת לחייב את הצדדים, את המסייבים.

י. ארידור: בניח שיש חוזה. בדרך כלל בית המשפט לא יתן סנקציה לתביעה על פי החוזה אם לא היתה דרישה לפעול על פי החוזה, והדרישה הזאת יכולה לבוא בסכמת, יכולה לבוא בעל-פה ובכל מיני צורות. מדוע אתם עומדים על הודעת חילול?

ע. סבט: בשטר, שלא כמו בחוזה, יש צדדים שונים. השטר שכיר בדרך כלל, והקבל חייב מסיד - אם מציגים או לא מציגים, אם מודיעים או לא מודיעים. מכיוון שלשטר יש כמה צדדים וכל אחד מהם שחותר על השטר מתחייב למה שכתוב בפקודה, אנחנו חושבים שצדדים אלה צריכים לדעת שפנו לקבל והוא סטרב לשלם.

הי"ר י. גולדשמידט: לאחר ההבהרות אני מעמיד להצבעה את סעיף 2 כמות שהוא.

ה צ ב ע ה

הוחלט: לאשר את סעיף 2.

סעיפים 3-9:

הי"ר י. גולדשמידט: לגבי סעיפים אלה אין פירוט בדברי ההסבר, אלא נאמר שם: שאר התיקונים שבחוק המוצע אינם אלא תיאומים הצובעים מביטולו של סעיף 50, המבטל את ההעדה. אני מציע שבסמוך על כך ונאשר את הסעיפים 3-9, ועד בכלל.

הוחלט: לאשר את הסעיפים 3-9, ועד בכלל.

סעיף 10:

ע. סבט: סעיף 65 הקיים מתחיל להסתבך לאור העובדה, כי לפי החוק שלנו, שהוא לפי דוגמת המשפט האנגלי, אפשר לקבל שטר או לפרוע שטר משום כבוד רק כאשר השטר הועד, ואילו עתה אנחנו מבטלים את ההעדה גם לגבי השטר הזה.

הי"ר י. גולדשמידט: אני מבין כי בכל מקום שבו נזכר העדה יש הצעה להחליף את המילה. במקום שקודם לכן היה המועד קשור להעדה, הרי שעכשיו יהיה המועד בכפוף למה שקבענו בסעיף 2.

י. ארידור: הערה לשונית: ננסף למחיקת המלים בסעיף קטן (ה) מתאריך ההעדה. יש למחוק גם את המלים "על מיאון", שהן צמודות להעדה ונגזרות מההעדה. אין הודעת חילול על מיאון, הודעת החילול צומדת למשפט "מיאון". הודעת גישא לא באה לאחר מעשה להעיד על מיאון שהיה בעבר. והחוק צמוד להבדל זה. בסעיף 47, למשל, נאמר: "בכפוף להוראות הפקודה, מקום שהשטר חולל במיאון

י. ארידור:

זאת אומרת שהפעולה של המיאון היא הסהוה את החילול. זה זהה. אם נשאר כאן את המלים על מיאון וייצא שייכתב הודעת חילול על מיאון, הרי שמתוך שילוב שני הדברים ישתמע כאילו קודם בא המיאון אחר כך - הודעת חילול. מה שנכון לגבי העדה אינו נכון לגבי הודעת חילול. ההבדל הלשוני הזה צמוד להבדלים המעשיים שבין שני הדברים: בין הודעת חילול ובין העדה.

היור"י גולדשמידט:

אני מבין שחבר-הכנסת ארידור מציע למחוק ארבע מלים בסעיף 68(ה) מתאריך ההעדה על מיאון ולא להסתפק במחיקת שתי מלים בלבד - מתאריך ההעדה.

ע. סבט: אני מקבל את ההצעה.

י. ארידור:

ההצעה שלי היא שהודעה על חילול קיימת, אבל לא קיימת בחוק ההודעת חילול על מיאון.

ע. סבט: בסדר.

הוחלט: לאשר את סעיף 10 בכפוף לתיקון הבא: בסעיף 68(ה), במקום "מתאריך ההעדה על מיאון" יבוא "מתאריך הודעת החילול".

סעיף 12:

י. ארידור: סעיף 68(ו) לפקודה קובע כי מי שפרע משום כבוד לאוחז את סכום השטר והוצאות הנושטיות הכרוכות בחילולו, זכאי עם פרעון לקבל גם את השטר גופו גם את ההעדה. מופיעה פה פעמיים המילה גם. מכיוון שאנחנו מוחקים את המילה גם המופיעה בפעם השניה על ידי כך שאנחנו מוחקים את המלים גם את ההעדה, עלינו למחוק גם את המילה גם המופיעה בפעם הראשונה.

ע. סבט: מתקבל.

הוחלט: לאשר את סעיף 12 בכפוף לתיקון הבא: בסעיף 68(ו) במקום "לקבל גם את השטר גופו" יבוא "לקבל את השטר גופו".

סעיף 13:

היור"י גולדשמידט: סעיף זה מעניק את הסמכות לשר המשפטים לתקן תקנות לאופן שבו יעידו שטר בישראל - צורת ההעדה והאגרות שיש לשלם בשל כך. אני מבין שהסעיף מתייחס בכללותו לשטר חוץ.

ע. סבט: נכון. סעיף 72 קובע הוראות שונות לענין שטר חוץ.

אנחנו בדעה שלגבי שטר חוץ צריך לתת תנאים לצדדים לעשות העדה. היות וצורת ההעדה נקבעה בסעיף 50, וסעיף זה בוטל, יש צורך לקבוע באיזו צורה שהיא את צורת ההעדה. אנחנו נותנים את הסמכות לשר המשפטים לקבוע את הצורה בתקנות.

מתעוררת השאלה אם הסמכות הזו, הניתנת לשר המשפטים, צריכה לבוא כהמשך לפיסקאות השונות של סעיף 72, כלומר כפיסקה (6), או שרצוי יותר - כפי שהציע השופט זוסמן - לקבוע את סעיף 72 כסעיף קטן (א), שאחריו יבוא סעיף קטן (ב) בו ייאמר מה שאנחנו רוצים לוטר כפיסקה (6). זה ענין של צורת ניסוח בלבד.

היו"ר י. גולדשמידט:

היות ומחקנו את כל הוראות הנוהל שהיו בסעיף 50, אין שום הוראות נוהל לגבי העדה במקרה של שטר חוץ. מציעים שהדבר לא יכלל שוב בחוק היות והיקף הבעיה מצומצם, אלא השר יחקין חקנות לענין זה. נראה לי שהצעה די סבירה.

מ. ביבי:

איפה הציע השופט זוסמן לשנות?

ע. סבט:

עד כמה שזכור לי הוא אמר שענין זה אינו מסוג הדברים שעליהם מדבר סעיף 72. בסעיף זה מדובר על בריחה הדין, על כל מה שקורה בין מדינות שונות. ~~לביעא הפרוצידורה של הפלוטסט-הייז ענין מיוחד במינו ולכן צריך לקבוע זאת במיוחד.~~ במקום להוסיף עוד סעיף, שיקשה על המיספור, הוא מציע לעשות שני סעיפים קטנים. אני אינני משוכנע שזו הדרך, אבל אם תחליטו להפריד בין שני הענינים, הייתי מציע לקבוע זאת כסעיף קטן (ב), ואז המיספור של הסעיפים לא ישחנה.

ש. פרידמן:

מה שאומר הוא יוחזר ענין של טעם מאשר ענין של מהות: היות והפיסקה המופיעה אצלנו כ-(6) שונה משאר הפיסקאות של סעיף 72, אני מקבל את דרך המחשבה שלא כדאי למספר אותה כ-(6), אך בהתחשב בכך שלא כדאי לשנות את המיספור, אני מציע שנקבע אותו כסעיף 72א רבתי ובוה נפתור את הבעיה.

מ. בן-פורח:

למה לא נאמר "יועד" במקום "יעידו"?

י. ארידור:

בכל החוק נאמר: "הועד".

היו"ר י. גולדשמידט:

אני מבקש להביא את ההערה לידיעת משור המשפטים. אם מר שלי יסמוך

ידיו על כך, החיקון יתקבל.

הוחלט: למספר את פיסקה (6) כסעיף 72א רבתי.

סעיף 17:

ע. סבט:

בסעיף 94 נאמר: "מקום שהעדה של שטר חליפין או של שטר חוב נדרשח חוץ זמן מפורש, או לפני שנוקטים הליך נוסף, די, לענין פקודה זו, שהשטר הוגש לננטריון והאגרות שנקבעו לכך שולמו לפני חום אותו זמן או לפני שנקט אותו הליך, ומותר אחר כך בכל עת להעיד העדה פורמליה מחאריך ההגשה." אנחנו ביטלנו את ההעדה, ונשארה העדה של שטר חוץ. אומר השופט זוסמן שלדעתו לא צריך לבטל סעיף זה מפני שאם שטר חוץ יועד, אפשר יהיה לפי סעיף זה לא להזדקק להעדה שלמה, אלא מיד להתחיל לעשות פעולה נוטרינית. ~~סעיף זה אומר שאין צורך בהעדה שלמה, אלא הנוטריון מתחיל לעשות פעולה מסויימת ואחר כך בא למשורה ומשלים את השטר.~~ אינני יודע אם זה הכוונה כל כך, אבל מאחר שהשופט זוסמן חושב שהענין חשוב לגבי שטר חוץ, אני מביא את הצעתו לתשומת ליבכם.

היו"ר י. גולדשמידט:

האם ההצעה היא להוסיף זאת לקומפלקס של סימן י"א?

ע. סבט:

אני אמרתי לשופט זוסמן כי את סעיף 94 נוכל לקבוע בחקנות ששו המשפטים יכול לקבוע, אך הוא היה בספק אם אפשר לקבוע דבר כזה בחקנות. מחקנו את הסעיף הזה, כי סברנו ששו המשפטים יכול לקבוע זאת בחקנות.

היו"ר י. גולדשמידט:

כאשר היה סעיף 50 בעינו לא נכללה באופן ביצוע ההעדה ההוראה של סעיף 94. דהיינו, נוסף על סעיף 50 היה צורך בהוראה זו. מכאן אני יכול לומר שהטיעון של השופט זוסמן הוא, שאם עד כה מצאו לנכון לקבוע זאת כסעיף בחקיקה הראשית, הרי שאין זה מספיק לכלול ענין זה בסמכות להתקין חקנות. כפי שהחלטנו אנחנו נוחנים לשו המשפטים בסעיף 72א רבתי את הסמכות להתקין חקנות, מפני שגם עד כה היה הדבר נחוץ בכל העדה. מכאן יכולים להסיק, שכשם שדבר זה היה נחוץ להעדה בארץ, הוא נשאר נחוץ גם להעדה בשטח חוץ, ועל כן גם נשאר נחוץ בחקיקה הראשית ולא בחקנות. יש אולי מקום להוסיף זאת בפסיקה (6) בסעיף 72.

ע. סבט:
אני מציע שמה שכלול בסעיף 94
יכלול באותו סעיף המסמין אח שו
המשפטים לקבוע את צורת ההעדה. את הנוסח כבר נמצא.

מ. בן-פורח:
האם שו המשפטים לא היה מוכן
לומר היום מה היה קובע בחקנוח?

ש. פרידמן:
עלינו לומר זאת בחוק ולא בתקנוח.

היו"ר י. גולדשמידט:
הדרך שמציע מר סבט היא: להסמין
את שו המשפטים בפירוש להחקין
חקנות - דבר הנוחן יחזק חוקף לחקנות אלה, ~~עצמו~~ זה בא כדי להחליף
את החקיקה הואשית.

י. ארידור:
ההצעה נראית לי מאד.

היו"ר י. גולדשמידט:
בסעיף 72א ובתי, שבו אנחנו מעניקים
סמכות לשו המשפטים להחקין חקנות,
נזכיר בהחאם להצעתכם, בנוסח הולם, לרבות את הנושא של סעיף 94.

ע. סבט:
זאת הכוונה.

הוחלט:
הנושא שבו מטפל סעיף 94 יכלול
בסעיף 72א ובתי.

סעיף 11:

ע. סבט:
אינני שלם עם ביטולו של סעיף 67.
הייתי מבקש לתח לי לעיין באם
הביטול לא ישאיר לגונה מסויימת.

היו"ר י. גולדשמידט:
בסדר.

הוחלט:
לאשר את הצעת החוק בכפוף לחיקונים
עליהם הוחלט.

היו"ר י. גולדשמידט:
אבקש את מר סבט להכילן נוסח לבן
לאור החיקונים שנחקבלו.

שאלה נלווית: פעמים אחדות שמענו
את ההערה שפקודת השטרות חלה למעשה גם על השק"ם, ואם אינני טועה
הציע פרופ' ברק שהפקודה חפוק לשלוש פקודות שונות: פקודת השק"ם,
פקודת שטרות חליפין ופקודה אחת לנושא השלישי. באיזו מידה אנחנו
פוגעים כאן, על ידי ביטול ההערה, באופן חיבורתי ומעשי, בהליכי
המסחר בענין השק"ם? האם זה משנה משהו מבחינת המצב המשפטי?

ע. סבט:
לא. לפרוטסט לא תהיה כל משמעות
לגבי כל שטר חליפין.

החייעצנו במשרד לגבי עצם הצעתו
של פרופ' ברק, ואנחנו חושבים שאין משמעות לפירוק הפקודה לשלוש
פקודות. נכון שהפקודה בנויה על שטר חליפין, ואנחנו משתמשים
בישראל בשטר חוב, ורצוי היה ששטר חוב יהיה העיקר והשאר בטפח.
אבל אנחנו לא גורסים שצריך לפרק את הפקודה, כי משמעותו של הפירוק
שנצטרך לחזור על אותן הוראות שלוש פעמים, ואיננו חושבים שזו הדרך.
לפי שעה אין לנו עדיין חוכנית לשנות את פקודת השטרות. אם תהיה
חוכנית נזאת, נקמע כפוק ואשי שטר חוב, ואילו שטר חליפין וצ"ק
יבואו כפוקים נטפחים.

ש. פרידמן:
לחשומת לב מר סבט: בעיון די מדובר
בסעיף 67, המחלק לארבעה סעיפי

משנה, עלתה בי המחשבה שייחכן שהבדיקה צריכה להיות אם הסעיף יכול
להיות בטל לגבי שטרות חוץ. שם מוסדרת ההעדה במספר סעיפים קטנים,
ויכול להיות שצריך למחון גם בכיוון זה.

א. אנקוריון:
רציתי לשאול את מר סבט אם כוונת
המשרד להביא גם נוסח משולב של
פקודת השטרות, כי יהיה קשה מאד לעבוד עם פקודת השטרות כאשר יש
שורה של חיקונים.

היו"ר י. גולדשמידט:
הערה זו היא לחשומת ליבו של המשרד.